

רחל מרחלת על כל העולם

בנאי נכנס

לתפקיד

מעוז העז שנית

המיליונר, רואה-החשבון, יועץ-המסר ו- אישה-עסקים דני מעוז, השרוי עתה בעיצומה של מישפטי-גירושין מאשתו, נ"צ צה, שהיא בעלת הסניף הישראלי של בית-האופנה האיטלקי פוצ'י, במלון היל-טון בתל-אביב.

אלה מכם שזוכרים את הסיפור המפורסם על המעוזה (העולם הזה 1998), שבו תפס דני את ניצה במצב עדין, ולא לבד, וי אפילו דאג שמישהו יצלם אותם, יודע שיש לנו כאן עסק עם אנשים יפים. אבל מה, בואו לא ניכנס לפרטים. אני רק מוכנה לספר לכם ששרה אלי התמירה חגגה ביום הראשון האחרון האמור מסיבת יומולדת, ומי שמכיר את שרה יודע שהיא רגילה רק לביטיפול סיפל, ולדבר אוני אינגליש, או דני עשה לה פארטי קטנה. מגיע לה, לא?

הוא גם הביא לה מתנה קטנטנת, רביד יהלומים שמחירו 150 אלף לירות, וגם זה בטח מגיע לה, אחרת הוא לא היה מביא. אבל ההפתעה של שרה, ושל כולם, בעצם, היתה עוגה עם נרות שהגיעה בדיוק

מכל המסיבות שהיו בשבוע שעבר, זו של חוג 13 אצל אייבי נתן, וזו אצל אברהם קצורין ואשתו חיה שתחיה, ובעיצומן של ההכנות לאולימפיאדת הסנוקר של האנשים היפים, שמכין לנו לשבוע הבא איציק דנין, המסיבה המעניינת ביותר היתה דווקא זו שהתקיימה ביום הראשון האחרון בבאר ה-מפואר של מלון רמדה קונטיננטל החדש בתל-אביב. זו היתה מסיבה מאד אינטימית ואכסקלוסיבית. למיספר אנשים אינטימי ואכסקלוסיבי. כלת-המסיבה לא היתה אלא מי שהיתה,

שרה אלי
כמו בסרטים

בזמנה, אחת הדוגמניות הבולטות ביותר בארץ, שרה אלי, ומי שהיתה בעבר גם אשתו של בירון הנסון, המנהל הנורווגי של מועדון טיפנים התל-אביבי, הזכור לטוב.

וכמו בכל שימחה, היה גם כאן חתן, ומי היה המארח הנרגש הנג'ל אם לא

המונצח

לא ניצח

כמוני, כך ודאי גם רבים אחרים ראו את מקהלתו של המנצח המפורסם רג'ר ואגנר, הנקראת על שמו, אך לא רבים ראו אותה, כפי שאני ראתי, כשהוא מס' תובב בחצות הפסטיבל הישראלי ועל זרועו תלויה יפהפיה המעוררת שאלות. דמותה של בת ה-19 הנטרית, המחזיקה ידיים עם המוסיקאנט הקשיש בן ה-65, עורר אומנם גל של נחתושים, אבל עכשיו כבר מותר לגלות, ואני עושה את זה בשימחה, רק כדי שתראו מה קורה בין צלילי המוסיקה.

מי שחשב שהיפהפיה הזאת היא בתו של ואגנר, יכול לרשום לעצמו מעונש, וכנ"ל גם מי שחשב שהיא זמרת. המסיקה לי שיחה קצרה איתה, כדי להבין שהיא מוסיקה הולכים ביחד בערך כמו חמור וסלטי-פירות. אבל מאידך גיסא, מה שכן הולך טוב בינה לבין המאסטרו הוא מישחק הטניס. כי חוץ מזה שרוג'ר הוא חובב-מקהלות, הוא גם חובב חתיכות ידוע מאד.

השניים התוודעו בשעה ששיחקו טניס באחד המועדונים האכסקלוסיביים בלוס-אנג'לס והמישחק, או, ליתר דיוק, הפארטי גרתי, כליכך מצאו חן ביניהם, עד שלאחר היכרות בת שעתים בלבד זרק לה את הכפתרה-המפתח: להיללות אליו לישראל, להופעותיו במסגרת הפסטיבל הישראלי. להצעה מרגינה כזו היא לא יכלה לסרב,

מהקלטה

להחלטה

תראו תראו, איך שמהקלטות יוצאים כל מיני דברים משונים, לא רק להיטים. כמו שקרה למשל לטכנאי-הקול דורי הרשגל שהוא, לדעת רבים, אחד מטכנאי-הקול הטובים ביותר בארץ.

דורי, שהקליט את כל הזמרים הכי פופולריים בארץ ובישל כבר להיטי-ענק רבים, רחש תוכניות פרטיות. כמו למשל ללמוד ארכיטקטורה. או מה רע לו? רע לו. כי הוא היה כל הזמן בלחצים קשים. כל חבריו הטכנאים העליונים מגדלים מישפחות, ורק הוא עושה בינתיים חיים וחישש מן הצעד הגורלי. וזה כבר הרגיו את כולם. הוא קיבל עצות טובות מאיש בקי ומנוסה כמו הבוס שלו, אריה עצינוני, שהסביר לו בהבנה ובטוב-הלב האופייניים לו, שאפשר גם להוביל את הפרה וגם לשתות חלב בקוויסקים.

אני לא יודעת אם דורי לקח את העצה ברצינות. כי הוא היה עסוק מאד בהקלטות, אבל הוא לא ידע שדווקא מ-ההקלטות שלו תבוא לו הישועה. כי באחת מהן הוא הקליט את להקת חיל-האוויר, שהוציאה תקליט ארי-נגן מלא להיטים, בעזרת מי שהיה קצין-החינוך של החיל וכיום ראש ענף-הוויבדור בצה"ל, רס"ן עוזר פרדמן.

דורי הקליט, ובעיקר את ההקלטה הר גורלית הזו הכיר את אחת מבנות הלהקה, חילת חמודה בשם חנה, בת למישפחה נתינתית עם מוג'אוויך מאד אביך.

כמו שדורי סיים את ההקלטה, הוא הרגיש מייד שעוברים בו סינגלים נעימים בתדירות גבוהה, שיצרו ביחד בא-לאנס קלאסי לאהבה. הוא עשה איתה עוד כמה וכמה הקלטות פרטיות, וכאשר נוכח שהקול והכל טוב, הציע לחזתו לבצע את ההקלטה ההיסטורית לפי נעימת הרי-את-מקודשת-לי. ואני רק סקרנית לראות מה יוליד המשך ההקלטות.

ניגש חיים אל אשתו, ציפוררה, ושאל אותה אם היא מרשה לו להרגיש עם גאולה נוני בדיוק כמו אתה. ציפוררה גם היא חשבה בדבר, ואמרה לו שהיא מוכנה. אבל רק עם גאולה. כי אחרי הכל, הם כמו במישפחה, ודברים כאלה מתרחשים במישפחות הכי טובות.

אבל לא עזר כלום. רק ראה חיים את התפקיד המצפה לו במיטה, אתוהו חיל ר' עדה, עד שגם קריאות-היעידוד הקצובות לא היה בכוחן לשכנעו.

עד שלבסוף נוכח הבמאי שאי-אפשר לסיים את צילומי הסצינה כמו שצריך. הוא הוציא את כל אנשי הצוות החוצה ואו, כשאימת הקהל הסתלקה לה, עשה חיים את הכימט-בלתי-אפשרי - הוא עשה את זה, בדיוק כמו בבית.

הסטרפיטיו של אשת היו"ד

אפילו במועדוני-הלילה של הימאים בעיר-התחתית בחיפה אין אף סטרפיטיואית אחת. האמינו לי, אני הייתי שם. למרות שחיפה היא עיר נמל, התגברו על המלחים מנהיגי הפועלים, ולא נתנו לאף סטרפיטיואית טענה להציב את כיר-הגל בעיר. אבל זה רק מה שהם חושבים. כי הצגת-סטרפיטיו כמו שהיתה ביום השישי האחרון, אי-אפשר לראות אפילו בתל-אביב המתירנית.

ברחוב ארלווורוב פינת רחוב הס בחיפה אירעה לה תאונת-דרכים. סנדר התנגש בעוץ במכונית פרטית, ומן החבשה ניצת הסנדר ונשרף כליל, כאשר שניים מנוסעיו חולצו מתוכו ברגע האחרון ממש.

לא בכל יום וגורפת בחיפה מכונית, ובוודאי שלא סנדר. או כל השכנים ירדו מהר כדי לראות את המדורה ואת הניצולים המפויחים. אחת השכנות כליכך מיהרה לראות, כדי שלא להפסיד שום דבר, עד שברוב בהילות ירדה מבינה כשלגופה רק תחתונים קדום וחזייה. זה יכול היה לעבור אולי בשקט, לולא היו שם אנשים רבים שזיהו אותם כשיפרה אלמוגי, רעייתו של יושבי ראש הנהלת הסוכנות היהודית יוסף אלמוגי, מי שהיה ראש-העירייה ואחד הלור חמים העוזם ביותר נגד הסטרפיטיו בעיר.

או אתם מתארים לכם בוודאי מה קרה. הקהל כולו שכח מהסנדר העולה באש, והתגודד כאיש אחד סביב הגברת אלמוגי. לא בכל יום רואים את הגברת הראשונה של חיפה מבצעת סטרפיטיו לאור להבות חיות, ועוד חינסי-אין-כסף.

מכירים את הבדיחה על אותו תימני שבא אל הרופא בתלונה, שבכל שנה נולד לו ילד והוא אינו יודע מה לעשות? הרופא לא חשב פעמיים, ויעץ לו להדליק את האור בחדר בכל פעם ש...

כעבור שבוע בא שוב התימני אל הרופא, ושוב לא היה מרוצה. "עשית מה שאמרתי לך? שאל הרופא. כן", השיב לו התימני. "רק מה? הילדים צוחקים".

זה, בערך, גם מה שקרה השבוע לכוכב הסרט התימני החדש של מנחם גולן, מישפחת צנעני. הלא הוא חיים בנאי, בן ונצר למישפחת, כולם היו בנאי. כי למרות שאתם בטח חושבים שהתימנים הם אנשים צנועים, הרי כשמדובר ביחסי הגומלין בין המינים, מסתבר שהם דאקא עליונים מאד. כי בסרט הנ"ל נועדת לו, לבנאי, סצינת-מיטה נועזת ביותר עם הדי-שחקנית הישראלית גאולה נוני, שהגיעה במיוחד לשם כך מחו"ל, וזה לא הולך ברגל.

וכיאה לסרט ישראלי מתקדם, דרש ה-תסריט שהשניים יבצעו את הסצינה ב-

חיים בנאי
כמו בבית

עירום מלא. עכשיו, תארו לעצמכם את בנאי הביישן, שמכיר את גאולה טוב טוב עוד מימי ההצגה אמי הגורלית, בתור אמא, עושה הסבה 180 מעלות ונכנס איתה ל-מיטה בתור מאהב. אפשר לקבל מזה תסביך אדיפוס לא עלינו.

אבל עם אדי או בלעדיו, בועז דוויר-סון הבמאי לא התחשב בצניעותו הטיבית עית של חיים, ובלי לעשות חשבון תלש לו את עלה-התאנה האחרון, ופקד עליו: "הרגיש כמו בבית! תרגיש חופשי בדיוק כמו עם אשתך!" הרי לכם דוגמה של במאי מתקדם.

ואם הבמאי מצווה עליו להרגיש כמו עם אישתו, מי הוא שיחפש לו צרות?

דני מעוז
כמו חדש

בחצות, ואתם בוודאי מתיים מסקרנות לדעת כמה נרות היו על העוגה. ובכן, זאת היתה ההפתעה, כי על העוגה היה רק גר אחד. שרה לקחה נשימה עמוקה, ובמכה רא-שונה כיבתה את הנר היחיד לקול תשואות ההידד של האורחים.

וכך הגיעה איתו להילטון התל-אביבי. ובעצם, למה שתסרבו? אחר הכל, היא בחורה יהודיה טובת-לב, שתמיד השתרקה לראות את ארץ חמדת אבותיה, קלי וחומר כשהוקן החביב והטוב הבטיח לה סיכריה נוספת, בצורת טיול באירופה ש-יתחיל מייד עם תום סיכובי-ההופעות הקצר בישראל.

במלון הם אומנם התגוררו בחדר אחד, ואגנר השתדל לערוך איתה חזרות רבות ככל האפשר כדי לפתח את השכלתה ה-מוסיקלית, אך עד מהרה הסתבר שלבחורה פשוט אין שמיעה טובה, או אולי הכלים לא מכוונים.

מה שזואגנר לא ידע, ועכשיו אני יכולה לגלות, זה דבר נוסף. נכון שלבחורה אולי לא היתה שמיעה טובה, אבל היא בהחלט לא היתה חרישת לזמירות הנעימות שזימר לה בסודי-חירות גבר אחר, נשוי מאד, שהיה בין מארגני הפסטיבל. וכל זאת, ממש מתחת לאוזניו הרגישות של המנצח, הרומן בין שניים אלה היה כפול קרש-צ'נדו סוער, למרות השמירה הקפדנית של ואגנר. אומנם, להופיע עם חתיכה צמרדה מתאים מאד למאסטרו המפורסם, אך הוא התגלה כבוגש בכלל לא רחב-לב. אם אני לא נהגת ממנה, שאף אחד אחר לא יינהג ממנה, הכריו בתווק עוד בהתחלה. בנינו, זה בדיוק מה שהכניס אותה לאמביציה. מוסר-הביצה? כרצונכם.